

VAS ÉS FÉMMUNKÁS

Előfizetési ára: **A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szervezetének Hivatalos Közlönye** Szerkesztőség és kiadóhivatal: Cluj-Kolozsvár, Calea Victoriei 59. (volt Magyar-utca) — Telefon 484.
 Egész évre 60 Lei, félévre 30 Lei, negyedévre 15 L, egyes szám 5 L.
 Megjelenik minden hó 1-én

Kollektívszerződések

A munkásmozgalom kibontakozásának elején a barrikád volt az a terület, ahol a tökéletes társadalmi elnyomatással szemben szívós és elkésredett küzdelmet vívott a munkáosztály. Itt mutatta meg a jogfosztott proletáriátus öntudatárébredését és megszámlálhatatlan azoknak a mártiroknak száma, akik piros vérukkal adóztak a szocialista eszme oltárán. Habár a barrikádok szűkség és legvégső esetben ma sem veti meg a munkáosztály, amikor léte veszélyben forog, amikor — hogy a költő szavaival éljünk — szorosabbra fűzik láncát a nyakán, mégis a társadalmi rend fejlődésével, a technika és a közgazdaságnak új formákba való öltésével a munkáosztályt, valamint ennek gazdasági és politikai szervezeteit más adottságok elé állították. A kapitalizmus kiszélesítette kizsákmányolási területét az ipari munkásság keretein túl és nemcsak a munkás kiszípolozása, hanem a termelt javak mesterségesen tartott magas árai eredményezik az óriási profitot. A munkáosztály kizsákmányolása kezdődik a munkánál és végződik a fogyasztásnál.

Amíg azonban a termelt javak fogyasztása területén a dolgozó nép még nem tudja kellő formában megvédeni a maga érdekeit, addig az ipari termékeket előállító munkásság élet-nívójának biztosítására egy eszköznek a birtokába jutott, amelyet „kollektívszerződésnek” nevezünk. Kollektívszerződéssel keresztül törekszik a szervezett munkás a munka, bér és egészségi viszonyait megvédelmezni és megjavítani. A kollektívszerződésben az összesség jogairól van szó és mert minden egyes egyén átérzi az összességre átháruló eredmény vagy eredménytelenség következményeit, együttesen és a szolidaritás fenkölt érzésével harcol, győz vagy elvérzik a munkás azon a fronton, ahol a munka és a tőke halálküzdelmet vívnak.

Tavasszal, amikor az élet megindul pályáján, új remények támadnak fel az elnyomottak szívében. Az élniakarás mind a természet törvényszerűségének létalapja, minden jogfosztott proletár énjében jelentkezik. És az élniakarás vágyakat támaszt a kulturproletár bensőségében — részt és just követel mindama nagyszerű javakból, amelyeket kérges, dolgos kezek teremtenek meg.

A tavaszi meleg napsugár működésbe hozza a proletáriátus energiáját, betölti azt a szerepet, mint amilyen szerepe van a mágnes szikrának a működésbe hozandó gépezetben.

Tavasszal megindulnak a kollektívszerződések tárgyalásai. Megindul az élet, a küzdelem és a harc a munka mezején.

Ebben a küzdelemben meg kell tanulnunk azt, hogy követeléseink a szervezeti erő viszonyainak figyelembevételével nyerhetnek kielégülést. Hozzuk működésbe az energiánkat, de hozzuk működésbe az agyunkat is. Az erő, még ha kollektív formájában is összpontosul, csak tervszerű, jól kiszámított, célszerűen vezetett formájában alkalmas arra, hogy úgy a munka, mint a fogyasztás területén történő borzasztó kizsákmányolás megakadályoztassék.

Erőt, szervezeti erőt gyűjteni, ez a legfőbb feladatunk és mindenekelett ez kell legyen az első lépés azon az uton, amelyet a kollektívszerződések megkötésének irányában teszünk.

A romániai vas- és fémmunkásságnak két szempontból létérdeke a kollektívszerződés. Először azért, mert ezen keresztül adatik meg a lehetőség az össz munkásság munkabéréinek megjavítására, másodsor pedig, mert a kollektívszerződés jelenti azt a szabályozóselepet, amelyen

keresztül a meglevő szociálpolitikai törvényeink be nem tartásából származó hézagokat pótolja.

A kollektívszerződés papírrongy fog maradni annak a munkásságnak a kezében, amely a szerződés betartását nem támasztja alá a maga szervezetségével. Sajnos ezen a téren szomorú tapasztalataink vannak. Kevésbé szervezett, vagy a kollektívszerződés megkötése előtt egy-két hónappal megszervezett munkásságnak kivívott eredményei rendszerint rövidéletűeknek bizonyulnak. Ez természetszerű is, mert számtalan esetben nagyobb feladat a munkásságnak megtartani kivívott jogait, mint adott esetekben a kedvező körülmények folytán bizonyos jogokat megszerezni.

Ez a gyakorlat megmutatja a munkásságnak, hogy küzdelme folytonos, soha meg nem szűnő forgást végez; halad állandóan a cél irányában és csendesen rakja le az alapjait az elkövetkezendő új társadalmi rendszernek.

A hatalmas trösztök és koncernek kialakulásának korszakában élünk. Szemünk előtt megy végbe a gazdasági folyamatok ama változása, hogy elmosódik, illetve proletárizálódik a kapitalista és munkáosztály közé beekelődött középosztály és ebben a folyamatban a szervezett munkásságra, a szakszervezetekre történelmi szerep hárul.

Má az ipari munkásságban kollektív akarat mozdul meg a kollektívszerződésekben lefektetett élet-nívó biztosításáért, holnap a társadalom minden dolgozó rétegének kollektív ereje fog elkésredett küzdelmet vívni a trösztök és koncernek ama kizsákmányolása ellen, amely a fogyasztás területén megy végbe.

Állítsuk a szervezeten munkást a küzdők sorába. Világosítsuk fel osztályhelyzetéről. Indítsuk meg a vasmunkásság táborában a szervezkedés folyamatát. Tegyen fogadalmat minden szervezett szaktársunk, hogy a szakszervezet részére még egy tagot szerez és ezt a fogadalmat váltsa be minden szaktársunk. Energiáját, akaraterejét és meggyőződését tegye próbára minden szaktársunk egy tag megszerzése érdekében és az ilyen elosztásban végzett munka után kétszeresen fokozott erővel induljunk a biztos talajon kollektívszerződések kötni.

Az akaraterő és szervezetség, ez a két kellék szükséges, hogy munkánkat siker koronázza.

Szocialistának lenni

nehéz feladat. Aki azt hiszi magáról, hogy ő szocialista, mert fölháborodik némely igazságtalanságon, vagy mert elégedetlen a saját helyzetével szemben — az tévedésben van. De nem lehet a szocialista elnevezéshez hozzájutni egy-két agitációs beszéd meghallgatása árán sem. Ahhoz, hogy a munkás szocialistává legyen hosszú és kitartó tanulásra van szükség. Szocialistának lenni annyi, mint megszabadulni a gondolkodás kerekét megtörő hagyományoktól, előítéletektől és kicsinyes meglátásoktól, levétközni minden fölfogástól, amely az egyéni érdekből indul ki, amely különbséget lát ember és ember között és amely azt hiszi, hogy a világon semmi sem változatlan. Szocialistának lenni annyi, mint *társadalmi lényé dtalakulni*, az egyéni önzést önmagunkban társadalmi önzéssé, saját sorstársainkkal szolidaritássá kifejleszteni.

A szocialista munkásnak meg kell alaposan ismerkednie a fejlődés tudományával, amely tisztázza előtte a világ folyásának, a társadalmi átalakulásoknak az útját és bepillantást enged a társadalom szerkezetébe. A szocialista mun-

kásnak tudnia kell, hogy a szocializmust Marx és Engels *nem erőszakolták rá az emberiségre, hanem az a gazdasági viszonyokból fakadó szükségszerűség*. Ezek után természetes, hogy az még nem szocialista, aki fölmutatja szakszervezeti vagy párttagsági könyvét. De a munkásmozgalomban való részvételhez sem elegendő néhány jelszónak, vagy közhelynek unosuntalan való ismétlése. Mélyen átértett meggyőződés, a legteljesebb értelmi és érzelmi közösség minden emberrel, az élet minden megnyilatkozásában a szocialista erkölcs és fölfogás elveit követni: ezek a tulajdonságok ütnek rá a szocialista bélyeget a munkásra. Az igazi szocialista előtt mindig ott lebeg az az eszmei közösség, mely őt többi munkástársaihoz fűzi és az a törekvés, hogy a szocialista eszmét terjessze. Mert, hogy a munkásmozgalom mérlege jól vagy rosszul záródik-e le, az nem csupán a résztvevők számától, mint inkább azok erejétől függ, ezt az erőt pedig a szocialista munka embereinek erős akarata, cél- és öntudata, bizó és hivatásosság, alapos tudása, erkölcsi fölénye és kitartó küzdelme adja meg. A szocializmus a társadalmi élet eszményi képét rajzolja elénk, az emberi boldogságra való törekvést jelenti. Akik ilyen eszményi célok szolgálatában állanak, azoknak önmaguknak kell megmutatniok, hogy valóban hisznek abban, amit hirdetnek és a szocialista erkölcs és fölfogás szerint már ma lehet úgy élni, mint ahogy azt a dolgozó milliók számára szeretnők megvalósítani.

Szocialistának lenni nehéz, nagyon nehéz dolog. Tekervényes, hosszú és fáradságos út vezet odáig. De ha egyszer eljutottunk addig, csak akkor érezzük, hogy milyen sivár és értéktelen a mai élet a szocialista hit és ideál nélkül. Szocialistának lenni annyi, mint emberi mivoltunkat tökéletesíteni. Erre készüljön föl minden munkás és erre oktassa munkástársait.

A tordai Solvay, Cement, Kőbánya és szállító üzemek munkásai bérmozgalom előtt állanak

A Solvay, Cement, Kőbánya és szállító üzemek munkásainak kollektívszerződése március 1-én járt le. Ezen üzemeknél az újonnan megkötendő kollektívszerződésben érdekelve van több mint 1000 munkás. Az új szerződés megkötése tárgyában a békéltető tárgyalások február 15-én kezdődtek meg és jelenleg is folynak. A munkások a természetbeni kedvezmények jobbátételét kérik, továbbá a munkásszerződés törvényben foglalt rendelkezések alkalmazását, valamint a jelenlegi órabérekre 10%-os béremelést kérnek. Ezen üzemek munkaadói a tárgyalások elhúzását igyekeznek keresztülvinni, azon indokból kifolyólag, mert szeretnének egy kivezető utat találni, hogy a szervezett munkásokkal ne kössenek kollektívszerződést, hanem a szervezeten kívül akarnak a munkásokkal egyéni szerződéseket kötni. Ebben az akciójukban, mint rendszeren szokás, a munkaadók a terrorizálásokat már megkezdték. Látva azonban, hogy a munkások nem engedik magukat becsapni, mindenféle aljas eszközöket igyekeztek felhasználni. Szomorú, hogy a munkaadók eme sötét akcióit egy pár talpnyaló, öntudatlan munkás is támogatja, kik így szeretnének a munkaadók kegyeibe jutni, elárulva persze a munkásság legszentebb érdekeit. A szervezett munkások nem fogják könnyen elfelejteni, hogy a legnehezebb idők közepette akadtak árulók, akik hátba támadták őket. A harc befejezésével majd számon fogják kérni ezeknek az árulóknak becstelen cselekedeteiket.

A kolozsvári „Tacámul“ ezüstárúgyár munkásai sztrájkban vannak

A kolozsvári „Tacámul“ ezüstárúgyár igazgatósága sztrájkba kergette a munkásait. Eddig a munkaadó és a munkások között levő munkaviszonyt kollektív szerződés szabályozta. Az üzem megfizette a munkásoknak az ünnepnapokat, valamint az adót is. Ez egy bizonyos előnyt jelentett a munkásság részére, amelynek ellenében viszont a munkások a bérkövetelés terén voltak kénytelenek mindig szerényebbeknek lenniük. Azonban az üzem igazgatósága egyszerűen elakarta törölni ezen adott kedvezményeket anélkül, hogy a munkásokat valamilyen formában ellenszolgáltatással kárpótolná. A bérelt tárgyalások, amelyek két esetben is folytak, eredménytelenül végződtek. A munkások legjobb akarata mellett sem lehetett a megegyezést létrehozni, mert a munkaadó csökkenés ellenállást fejtett ki s ezért a megemeléséről szóló jegyzőkönyv le is zárult. Március 3-án az üzem munkásai és munkásnői, számszerint 20-an, kimondták a munkabeszüntetést. Hiszszük, hogy az elvtársaink eme harca teljes sikerrel fog végződni, annál is inkább, mert olyan már megszerzett jogokról van szó, amelyeket a munkások a múltban is élveztek. A harcban álló elvtársak az egész ország vasmunkásságának szolidaritását bírják s ez garanciáját képezi annak, hogy a munkafeltételeikben megtámadott elvtársaink harca nem lesz hiábavaló.

A brassói „Schiel“ gépgyári munkások konfliktusban vannak az igazgatósággal

Ismeretes a Schiel gépgyárnak ama akciója, amelyet az öntőmunkások ellen folytatott. A tél folyamán elbocsájtották a gyár főbizalmiférfiát, Tóth József szaktársát s ezután következett még 4 öntőmunkás elbocsájtása. Az elbocsájtások indokál a munkanélküliséget hozta fel az igazgatóság. A tény azonban más és az ügynek a háttérben az rejtezik, hogy az igazgatóság bosszút állt a munkásokon, amiért ezek nem engedték meg a lehetőségét annak, hogy a legvégsőig kizsákmányolják őket. Ami azonban a főbizalmiférfi elbocsájtását illeti, a munkaügyi inspektorátus által folytatott hivatalos vizsgálatból is kitűnik, hogy az igazgatóság törvényellenességet követett el. Tóth szaktárs áldozatul-ellenességét igazi oka az, hogy felhívta figyelmét néhány munkástársának a törvények ama rendelkezéseire, amely a tulajdonosokat szabályozza. Valami egészen rendellenes és különös állapot ebben az országban, hogy egy alkotmányos parlament által megszavazott törvényt a munkaadó áthághat és minden hivatalos bizonyítás dacára, amely ezen a téren a munkaadó büntességét kimutatja, nem történik semmi intézkedés a hatóságok részéről. A törvények tiszteletben tartására kötelezve kellene legyen még akkor is, ha törvénytelen ezt a munkaadót Schiel-nek hívják. Az öntőmunkások még nem fejezték be ezt a konfliktust, ők a munkaadóval harcban állanak és a harcot végig fogják küzdeni. Az összes romániai öntőmunkások figyelmét felhívjuk, hogy ameddig a konfliktus befejezést nem nyer, ezt a helyet kerüljék és munkát itt vállalniok nem szabad. A munkaügyi miniszter jelenleg egy, a belföldi munka védelméről szóló törvénytervezetet készít elő. Jó volna, ha a munkaügyi miniszter ur egy ankétot rendezzen ebben a gyárban, hogy meggyőződést szerezzen arról, mennyire kizsákmányolják a munkásságot és hogy mennyire idegen mérnök, almérnök, mester és különböző specialista cím mögött rejtőzködő vezető-hajcsár van itt, akik a belföldi munkásságot kiméletlen módon nyúzzák.

Felhívás a vajdahunyadi csoport tagjaihoz!

A vajdahunyadi vasmunkáscsoport a szakszervezeti helyiségben tartja a rendes heti vezetőségi üléseit minden vasárnap délután 5—7 óráig. Felhívja a vezetőségi tagok figyelmét erre és pontos megjelenést kér. Továbbá a vasmunkáscsoport vezetősége felhívja tagjai figyelmét, hogy a csoportnál a befizetések a fizetés utáni vasárnapokon délután 3—5 óráig eszközölhetők a csoport pénztárnokánál. Egyben felhívja a tagokat, hogy minden tag a tagsági könyvét ellenőrzés végett ugyanazon időben szolgáltatassa át a csoport pénztárnokának.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK

A sztrájkmunka erkölcsstelen harci eszköz Németországban. Az alsósziléziai bányakerületben az elmúlt év októberében a bányamunkások sztrájkoltak. A sztrájk kezdetével a kereskedelmi és technikai alkalmazottakat, felügyelőket, gépészeket és hasonló foglalkozásbelieket főlshívták, hogy a sztrájkolók helyett végezzék azok szokásos munkáját. Az alkalmazotti szervezetek ez ellen az intézkedés ellen a munkabíróságnál panaszt tettek. A bíróság a kérdést tárgyalta és kimondta, hogy a modern munkajogi fölfogás a munkáltatók ilyen irányú fölhívását erkölcsstelen harci eszköznek tekinti és ilyen munkában való részvétel egyetlen munkavállalótól sem követelhető. A munkáltató kívánsága igazságtalan is, mert az alkalmazottak munkaszerződésük szerint egész más munka végzésére alkalmaztattak. A bíróság úgy véli, hogy a sztrájk törő munkára való fölhívás megisméltődhet és ez esetben az alkalmazottakat a gazdasági függőség ilyenre kényszerítheti. Ezért a bíróság ideiglenes rendelkezést bocsát ki, amely szerint az ilyen fölhívás elkövetőire 500 márka pénzbüntetést, vagy egyheti elzárásbüntetést mond ki. Így ítélték Waldenburg városának munkabírósága.

Ahol szocialista kormány van, javul a munkások helyzete. Angliában a munkanélküli segélynek az a rendszere van, hogy minden munkás munkanélküli esetre biztosítva van. A biztosítási összeg heti körülbelül 9 lej, amely összegből 4 lejt fizet a munkás, 3 lejt a munkáltató és 2 lejt az állam. Az utóbbi években a munkanélküliek száma átlagban egymillió 100—200 ezer. A befizetett járulékok nem fedezik a segélyek kifizetését, úgy, hogy az intézet már eddig 2880 millió lej kölcsönt vett fel az államtól. A munkáskormány most egy erre vonatkozó intézkedésével példát mutatott arra, hogyan kell munkáspolitikát csinálni. Polgári kormány bizonyára csökkentette volna a segélyek összegét. A munkáskormány nem ezt tette, hanem tetemesen felemelte az állam hozzájárulását és törölte a fenti kölcsönösszeget is. Ezzel a munkanélküliek segélyezése továbbra is biztosítva van. A romániai kormány példát vehetne ebből.

A nyolcórás munkanap térhódítása. A nemzetközi szakszervezeti szövetség a munkaidőt illetően adatföltételt eszközölt. A munkaidőszámlálás nyolc iparágra és 5,426 206 munkásra terjedt ki. Az egyes országokban megszámlált munkások adataiból kiderül, hogy a munkások 68,5%-a dolgozik heti 48 órát. Az egyes iparágakban így oszlik meg a 48 órai munkaidő:

Iparág	A számlált munkások	Hány % dolgozik napi nyolc órát
Nyomdaiparban	142.310	89—
Építőiparban	595.545	87,9
Faiparban	321.135	86,2
Bányaiparban	1.008.035	74,3
Vegyészetiiparban	289.737	70,9
Vas- és acéliparban	1.905.572	60—
Textiliparban	694.784	49,4
Cipőiparban	118.538	38,2

Az adatok azt mutatják, hogy sok harcot kell még folytatni a nyolcórás munkaidőért.

Mennyi munkás élvezi a fizetett szabadságot? A háboru után a munkásság részéről fokozottabb harc indult meg szociálpolitikai helyzetének megjavítására. Ennek legszebb eredménye a 8 órai munkaidő és a fizetett szabadság. Előbbi a legtöbb államban már tömegesen van biztosítva, a fizetett szabadság azonban inkább kollektív szerződésekben van szabályozva. Nemzetközi kimutatás szerint a bérszerződésben biztosított szabadság az egyes államokban: Németország 9,680.000, Csehszlovákia 3,000.000, Ausztria 2,014.000, Anglia 1,500.000 Lengyelország 900.000, Svájc 223.814, Belgium 220.000, Lettország 160.000, Hollandia 108.936, Dánia 106.424, Esztország 51.680, Svédország 40.730, Románia 19.366. Hiányzik a kimutatásból Franciaország, Olaszország, az Egyesült-Államok, ahol a helyzet még kedvezőbb a fenti kimutatásnál. Minden államban most a harc arra irányul, hogy a fizetett szabadság törvényben biztosítsák. Romániában már törvényesen van biztosítva, csak hogy a munkáltatók a törvényt nem respektálják és ezért a munkások nem is jutnak hozzá, csupán ott, ahol a munkások

szervezetük erejével azt ki tudják harcolni. Amilyen mértékben erősödik a szervezetttség ereje, olyan mértékben fog emelkedni a fenti 19.366-os szám is.

Mindenütt jobb a helyzet, mint nálunk. Egy kis összehasonlítás a szociálpolitika külföldi helyzetéről. — Japán. A kormány törvényjavaslatot terjesztett a parlament elé az üzemekbe helyezendő üzemi munkástanácsok ügyében. Az üzemi tanácsokat a szakszervezetek delegálják és azok részt vesznek az üzem irányításában és vezetésében is. — Lengyelország. A munkáltatók kötelesek minden olyan üzemben, ahol legalább négy munkás dolgozik, bérkönyvet kiadni, amelyben mindent föl kell tüntetni, ami az üzem munkaviszonyaira és a bérekre vonatkozik. — Venezuela. A kormány egymillió dollárt folyósított új utak építésére. Ezenkívül a parlament elé javaslatot terjesztett, hogy a munkásbanknak munkásházak építésére 1,114.000 dollár kamatmentes kölcsönt adhasson. — Svédország. Göteborg városi tanácsa hozzájárult, hogy a város üzemeiben üzemi tanácsok működjenek.

A vulkáni árulkodó János

A munkásság soraiban sajnos, mindig akadnak öntudatlan, gyenge jellemű, gerinctelen emberek, akik munkássorsukból eredő viselkedésükön nem az osztályharcos szervezkedéssel, nem az összetartás erejével, hanem a szolgálkú meghunyászkodással, feljebbvalóinak talpnyalásával és munkástársainak elárulásával akarnak segíteni. Ezzel az eszközzel még soha sem javított egyetlen munkás sem a saját helyzetén. Talán látszólag mintha úgy tünne fel, hogy most már jó utnak indult egyéni sorsa, de ez csak pillanatnyi, mert az ilyen emberekre csak addig van szüksége feljebbvalójának, amíg árulkodását meghallgatja, talán látszólag kedvez is neki, miatt azonban utálattal tekint rá. Aki gondolván, hogy ha ez a züllött lelkű ember munkástársait elárulja, holnap engem is elárulhat. Persze az ilyen ember végeredményben a közmegegyezés tárgya lesz, ami érthető is.

Ilyen eseteket sokszor tapasztalhatunk. Legutóbb Vulkánból hallottunk egy ilyen emberről, akinek a neve Biró János, foglalkozása lakatos. Ez a sajnálatra méltó, szerencsétlen alak a munkája után meg nem érdemelt órabérének emelését árulkodással akarja elérni. Azokat a derék munkásokat, akik becsületes proletár-érzéstüknél fogva tevékenykednek a szervezet érdekében, igyekszik elgáncsolni és alaptalan rágalmakat szór rájuk. Természetesen minden erőlködése hasztalan, ártani nem tud, nem is ezért foglalkozunk vele — hanem, hogy bemutassuk Zsilvölgye vasmunkásainak, hogy megismerhessék és ha eljön majd az idő, akkor hasonló módon fizessenek neki.

Egy denúncians

Egy Nagy János névre hallgató spicli a munkásság denúnciálásával szerez magának fejlejtetetlen érdemeket a tordai cement-gyár igazgatósága előtt. A tordai helyi csoport vezetősége foglalkozott ennek az árulónak a ténykedésével és határozatában kimondta vele szemben a bojkottot.

A dolgozó munkásság körében is előfordulnak ilyen csökevény kinövések, mint Nagy János. A természeti folyamatnak egy csenevész hajtásáról van itt szó, aki végelgyengülésben idő előtt fog elpusztulni. Nagy János az üzem anyagával úgy rendelkezik, mintha a sajátja lenne. Tekintélyes mennyiségben hordja ki a gyárból a különböző anyagokat, amit aztán feldolgoztat és értékesít. S ami a legjellemzőbb, ezt a tulajdonságát ismeri a gyár vezetősége is, de neki szabadalma van az anyagok eltulajdonítására, mert ezzel honorálják besugó szolgálatait.

Ugy hisszük, nem messze van az idő, mikor az igazgatóság is meggyőződhet arról, hogy a besugás árán hozott szolgálatok nem bírnak semmi jelentőséggel, mert a szervezett munkásságnak nyílt titka van. Meggyőződhetik az igazgatóság arról is, hogy az ilyen csökevények a termelésre is milyen káros hatással lehetnek.

A tordai cement-gyári munkásság műhely értekezlete is foglalkozott Nagy János ügyével és elhatározta, hogy kizárja a szervezet tagjai sorából és bojkottálja.

pénztárnokok Ferenschitz és Zanzinger, ellenőrök Steininger Anton, Hollschwandner Károly, Hromadka Ferenc és 16 vezetőségi tag. — Staudt szaktárs a maga és az új vezetőség nevében köszönetet mond a közgyűlés bizalmáért. Igéri, hogy a jövőben is a legnagyobb odaadással és lelkesedéssel fog dolgozni a csoport fejlődésének előmozdításán, de felkéri a tagokat is kötelességük teljesítésére. — Különböző javaslatok elintézése után, az Internacionálé eljövése közepette Staudt szaktárs bezárja a közgyűlést.

Vajdahunyad. — Február 19-én a vasgyári vendéglő nagytermében tartotta évi közgyűlést a hunyadi vasmunkások csoportja. Ivás szaktárs megnyitja a gyűlést és ismerteti a napirendet, majd üdvözlő a vasmunkás szövetség képviselőjében megjelent Gárboveanu titkár szaktársát. — Gárboveanu szaktárs meleg szavakkal üdvözlő a közgyűlést. Egy éve, — mondotta — hogy a vajdahunyadi szaktársak ismét elfoglalták helyüket az osztályharcos szervezett munkások soraiban. Eleinte kevesen és reménytelenek voltak, ma azonban több mint 400 tagja van a csoportnak. Vegyék a szaktársak bírálat alá a múlt év eseményeit és azon okulva, újult erővel induljanak a jövő küzdelmeibe, mert még nagyon sok elvégeznivaló van hátra. Majd az a nehézségeket vázolja, mely a mai gazdasági krízis nyomán a csoportra nehezedett, ezután a kollektív szerződés tárgyalásának körülményeit ismerteti. Végül kitaró munkára buzdítja a közgyűlés tagjait. — Oláh szaktárs a pénztári jelentést, Stelcner szaktárs pedig az ellenőrzőbizottság részéről teszi meg jelentését. A közgyűlés a jelentéseket tudomásul veszi és a vezetőségnek megadja a felmentést. — Ezután az új vezetőség megválasztására kerül a sor és ezen alkalommal a korábbi tisztviselőket Gárboveanu szaktárs tölti be. A vezetőségbe egyhangulag lettek beválasztva: Elnök Orescovici Augustin, alelnökök: Dubranszky József és Oláh Ferenc, jegyző Buza Leontin, pénztáros Bozsán Árpád, könyvtáros Stelcner Gyula, választmányi tagok: Ivás Ioan, Ajtai Ernő, Bartha József, Lázár József, Brándisz Ferenc, Magyos Stefan, Vagner Károly, póttagok: Muntean Ioachim, Oravetz Vencel, Suciu Constantin, Florea Francisc, ellenőrzőbizottság: Stelcner Florian, Patere Anton, Lascou Nicolae, Lázár József és Lupu George, póttagok: Oprea Rudolf, Boldurs Anton. — A választások megejtése után Orescovici szaktárs a kongresszusi beszámolót tartja meg, miután a gyűlés a tagok lelkes hangulatával ért véget.

Bukarest. — A bukaresti vasmunkás helyi csoportunk január hó 24-én tartotta meg évi közgyűlést a Casa Poporului helyiségében, Strada Izvor 37. szám alatt. A közgyűlést Mirescu szaktárs, a csoport elnöke nyitotta meg, rámutatva arra, hogy milyen jelentőséggel bír a mai gyűlés, ahol az évi anyagi és erkölcsi jelentés lesz megtevé. — Lázárescu D. szaktárs az elmúlt évi erkölcsi és mozgalmi jelentéseit teszi meg. Örömmel állapítja meg azt, hogy minden nehézség ellenére a csoportnak immár egy-két éves stabil tagjai vannak. Az elmúlt esztendőben 25 vezetőségi ülés és 35 nagyobbabású gyűlés tartott. Azután Lázárescu szaktárs a munkabérkonfliktusokról tesz jelentést, amelyeken keresztül sikerült a munkáságnak munkafeltételeit és munkabéreit megjavítania. A titkári jelentést a közgyűlés egyhangulag tudomásul veszi. — Schweizer szaktárs a pénztári jelentést teszi meg, mely tudomásul szolgál. — A jelentések után Mirescu szaktárs a szakszervezeti mozgalom történetét ismerteti. — Réti szaktárs a bizalmi rendszer fontosságáról tesz említést. — Az előadók beszédeinek befejeztével a közgyűlés az új vezetőség megválasztására tér át. Az új vezetőségbe a következő szaktársak választottak be: Elnök Mirescu Ioan, alelnök Lázárescu D., jegyző Manulescu George, pénztáros

Jean Schweizer, segédpénztáros Victor Heinrich, könyvtáros Dobreanu Béla, vezetőségi tag Réti Gyula, póttagok: Antonovici Alexandru, Buzioan Nicolae, Bobăneaj Constantin, Petre Sperlea, Petre Murțiu. Ellenőrző bizottsági tagok: Nedbal Franz, Ghenea George, Ivanovici George, Szócs Árpád és Sánta János. — Ezután Mirescu szaktárs az ország vasipari munkáságnak általános gazdasági helyzetét világítja meg, ugyszintén a romániai vas-, fém- és vegyipari munkások szövetségének a tagjai érdekében folytatott küzdelmeit ismerteti. Majd rátér a munkaadók szövetségének ama megindított harcára, amelyet a munkaszerződés törvényeiben biztosított jogok eltörléséért folytat. Felhívja a munkásokat, hogy tömörítsék a szervezet kereteit és minden erejükkel védjék meg jogaikat a munkaadók támadásaival szemben. A gyűlés ezzel véget ért.

A bukaresti Vas-, Fém- és Vegyipari-munkások 1929. évi zárszámadása.

BEVÉTEL:	
Beiratási díjakból	940 — Lei
Tag-könyv díjakból	1.360 — "
Elsősorú határozatokból	40.075 — "
Másodszorú határozatokból	42.921 — "
Harmadoszorú határozatokból	1.875 — "
Kölcsön a szövetségtől	5.953'20 "
20% a csoportnak	12.987'20 "
Készpénz maradvány 1929 jan. 1-én	5.398'03 "
Összesen:	111.509'43 Lei
KIADÁS:	
Segélyek	9.130 — Lei
20% a csoportnak	12.987'20 "
Járuékönként 6 bani	239'22 "
Járuék a központnak	50.685'16 "
Adminisztrációs költségek	2.875'45 "
Nevelés és mulatságok	830 — "
Könyvtár	288 — "
Házber, fűtés és világítás	11.278 — "
Előlegvisszafizetés	2.393'58 "
Kultur-alap (Helyi szaktanács járulék)	3.987 — "
Kölcsön	200 — "
Kiutazások és kongresszusi költség	4.953 — "
Perköltségek	7.000 — "
Készpénz maradvány 1929 dec. 31-én	44.692'52 "
Összesen:	111.509'43 Lei

Lázárescu, elnök. Schweizer, pénztáros.
Victor Heinrich és Alexandru Antonovici, ellenőrök.

Anina. — Itteni vas- és fémmunkáscsoportunk február hó 2-án tartotta rendes évi közgyűlést a tagok szép számu részvétele mellett. A közgyűlést Klein szaktárs nyitotta meg. A szövetséget Brăilean elvtárs képviselte, aki tartalmas beszédben ismertette a munkásság gazdasági helyzetét. Rámutatott azon tarthatatlan gazdasági politikára, amelyet a kormány követ és amellyel romba dönti az ország gazdasági életét, annak dacára, hogy a legszebb ígéretek tette, mielőtt kormányra került volna. Ebből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a munkásság csak saját erejében bízhat és csak a szervezet hatalmával változtathat sanyaru helyzetén. A különböző jelentések megtevéle és azoknak tudomásul vétele után a közgyűlés az új vezetőség megválasztására tér át. A választás eredménye a következő: Elnök Klein Johann, másod-elnök Laik József, jegyzők Varga András és Zizda Emil, pénztáros Snovák József, könyvtárosok Petrowski Franz és Schön Karl, ellenőrök Wagner Johann, Kobrus Antal és Graf Karl, póttagok Mástyuk Mihály és Obradovici Demeter, választmányi tagok Zika Franz,

Billek József, Demkó Mihály, Zouplna Emil, Löff Oszkár és Windberger Johann, választmányi póttagok: Windberger Johann, Motzig Péter, Sinek Martin, Fischer Friedrich. — A választások megejtése után Klein elnök szaktárs a közgyűlést bezárta.

Aninosa. — Január 24-én tartotta az anin szai vasmunkás csoport évi közgyűlést. — Buth szaktárs nyitja meg a gyűlést. — Gárboveanu titkár elvtárs a szövetség, valamint a kerületi csoportok üdvözlőjét tolmácsolja. — Stanciu szaktárs a petrozsényi vasmunkás csoport üdvözlőjét tolmácsolja. — Könyvtárs a jegyzőkönyvet olvassa fel. — Buth szaktárs részletes jelentést tesz a múlt évi munkálkodásról. — Péter szaktárs a pénztári, Társi szaktárs ellenőri jelentéseket tették meg, mely többek között szólása után tudomásul szolgál. A kandidáló bizottság jelentése alapján egyhangulag a következő vezetőséget választotta: Elnök Buth János, alelnök Fog János, jegyző Madarasi József, pénztáros Péter József, választmányi tagok: Slovenszki Tamás, Kovács Gyula, Kandó János, Boga Elek, Bálint Sándor, póttagok: Nyerják Simion, Kucsó Sámuel, Tokár Ferenc, ellenőrök: Társi Károly, Nagy Sándor, póttagok: Kodolányi Péter és Abelle István. — Az új vezetőség megválasztása után Bruder elvtárs egy vasmunkás szövetség mint a tartományi pártvezetőség üdvözlőjét tolmácsolja. — Balogh szaktárs, a petrozsényi csoport elnöke, a szakszervezetek szükségességét és a párttal való együttműködés szükségességét hangoztatja. Több szaktársnak a hozzászólása után a következő határozati javaslatot fogadta el: **Határozati javaslat** Az aninosai vas- és fémmunkás csoport az 1930. évi január 24-én tartott közgyűlése határozatilag kimondja, hogy erkölcsi kötelességévé teszi minden tagjának, hogy a szociáldemokrata pártnak tagja és a párt lapjainak előfizetője legyen. — Gárboveanu szaktárs a szakszervezeti életéről és annak szükségességéről beszélt. — Buth szaktárs az új vezetőség nevében beszélt, igérve, hogy igyekezni fognak a választások alkalmával bebizonyítani, hogy igenis hű és becsületes tagjai a pártnak és a szervezetnek. — Ülés vége.

Giurgiu. — 1929 december hó 29-én tartott meg évi közgyűlést a giurgiu helyi csoportunk, ahol a vezetőség a csoport évi mozgalmi működéséről tett jelentést. A jelentések tudomásulvétele után a közgyűlés megválasztja az új vezetőséget, amely a következő szaktársakból áll: Elnök Dumitru Vasile, alelnök George Jatan, jegyző Ion F. Petre, pénztáros George Ioan, könyvtáros Nicolea A. Nicolae, vezetőségi tagok Marin Hristache, póttagok Teodorescu Pascale, Ioan Geblescu és Barbu George, ellenőrök Feil Matei Dumitru Petre és Cristea Alexandru, póttagok Stoia Constantin és Ilie N. Cristea.

Üveges munkások köréből

A tordai üvegesmunkások évi közgyűlése

A tordai üvegesmunkások szakszervezete 1930 február 2-án tartotta meg rendes évi közgyűlést. Motzner elvtárs, a csoport elnöke üdvözlő a megjelent tagokat és a közgyűlést megnyitottan nyilatkozik. Ezután Juhász elvtárs a múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvét olvassa fel. Zelina elvtárs a pénztári jelentést teszi meg és utána Vanek elvtárs az Otthon helyzetéről és a beteggyógy-alapról tesz kimerítő jelentést és kinyilatkoztatja, hogy a csoport pénzügyeit teljesen rendben találta.

Csiszár elvtárs a könyvtári jelentést teszi meg. A közgyűlés tudomásul veszi a jelentéseket és megadja a felmentvényt a régi vezetőségnek. Muntean elvtárs, a központ kiküldöttje általános vonatkozásban ismerteti a szakszervezeti mozgalmat és ennek fontosságát, valamint azokat az eredményeket, amelyek a szervezetség útján érnek el a munkások.

Megemlítesre méltó a tordai üvegesmunkások csoportjának a működése, amelynek a rendes járulékból, betegsegély járulékból és az otthonjárulékból 600.000 lei bevétele volt. A tordai üvegesmunkások meghozott anyagi áldozatokkal példaként jönnek figyelembe az ország üvegesmunkásai előtt.

Egy év leforgása alatt sikerült nekik egy otthon építeni, amely 337.000 lejbe került és amelyből 279.000 lej már törlesztettek.

Az új vezetőségbe az alábbi elvtársakat választotta meg a közgyűlés:

Elnök: Blaskó Ludovic; alelnök: Hanes József; jegyző: Juhász Coloman; pénztárnok: Cisar Franz; beteg-alap pénztárnok: Vanek Rudolf; könyvtáros: Cisar Franz; ellenőrzőbizottság: Strohschneider Franz; Zelina Iosif és Schiller Ioan; vezetőségi tagok: Schiller Franz, Mühlbauer Ioan, Hauer Ioan, Irmler Ioan és Hoffmann Wladislaw; póttagok: Hauer Franz, Bel Franz és Hagel Ioan.

A vezetőség megválasztása után az évi közgyűlést befejezt nyert.

Zárólat

A brassói „Schiel“ vasöntőde és gépgyári öntők súlyos konfliktusban vannak a gyár igazgatóságával. A konfliktus elsimításáig minden öntő szigoruan kerül Brassót.

Felhívás. Még 1925-ben a bukaresti titkárságnál maradt Demeter Vasile, Kriszán János és Constantin Dordai személyes igazolványai, melyeket átvehettek Kolozsváron, a szövetség központi irodájában.

Központi titkárság
Felelős szerkesztő: Bartalis Sándor.
Kiadó: A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetsége
Gutenberg-könyvnyomda Cui

Az aninai vas- és fémmunkáscsoport pénztári jelentése 1929. évről

BEVÉTEL		KIADÁS	
Központi elszámolás			
17 Beiratási díj à 10 lei	170 —	Betegsegély	27345 —
166 Beiratási díj à 5 lei	830 —	Utazási segély	600 —
185 Tagkönyvdíj à 10 lei	1850 —	Rendkívüli segély	1450 —
5210 I. oszt. hetijáruék à 20	104200 —	6 bani hetijáruékönként	1151 04
6936 II. oszt. hetijáruék à 14 lei	97104 —	20% a csoportnak	54336 80
7038 III. oszt. hetijáruék à 10 lei	70380 —	Készpénz a központnak	129306 16
		Munkanélküli segély	55545 —
		Kizárási segély	4800 —
Összesen	274534 —	Összesen	274534 —

BEVÉTEL		KIADÁS	
Csoport-elszámolás			
20% havi bevétel	54336 80	Kongresszusi és konferenciái kiadások	16861 —
Készpénz 1928-ról	15921 20	Ügykezelési kiadások (könyv felülbélyegzése, írószerek, postaköltségek stb.)	5178 —
		Segélyezések: sztrájk 1200, rendkívüli 5680, jogvédelmi 3380	10260 —
		Honoráriumok	7590 —
		Elmulasztott sichtsoport munkák	6161 —
		Házber	900 —
		Sajtó	2512 —
		Különlélek: resical jubileum, koszoru megváltás, képráma, engedély	4297 50
		Összkiadás	53759 50
Összesen	70258 —	Készpénz 1930-ra	16498 50
		Összesen	70258 —

Anina, 1929 december 31-én.

Varga András
jegyző

Klein Iván
elnök

Snovák József
pénztáros

Wagner János, Kohlrusz Antal
ellenőrök